

A tanulók biológiai gyakorlatairól értekezett *Oels* német tanár a matematikai és természettudományi oktatás előmozdítására alakult egyesületnek Halleban tartott gyűlésén. Megállapítja, hogy a tanulók biológiai ismeretei még a középiskolák felső osztályai-ban is nagyon korlátoltak, aminek egyik okát a biológiai oktatás helytelen módszerében látja. A jó biológiai oktatásnak nem az a főkövetelménye, hogy a tanulók előtt általában ismeretlen életjelenségekből az általános törvények egész halmazát vonjuk le, hanem az, hogy a tanulót képessé tegyük az élőlények megfigyelésére, azok életnyilvánulásaira vonatkozólag a helyes kérdések felállítására s végül ezekhez a kérdésekhez csatlakozó kísérletek véghezvitelére. Ennek a hármas célnak az elérésére a kirándulások, az aquariumok látogatása s az önálló gyakorlati munkák végzése elkerülhetetlen. Az ilyenfajta gyakorlatok tárgyainak megválasztására saját tapasztalatából néhány példát hoz fel. A növényfiziológiát a borsó tárgyalásával kezdi s a borsómag anatómiája után a csirázásra vonatkozó számos kérdést kísérletileg mutat be. Egy másik tárgya a galamb szárnytolla, amely-lyel kifejti a madarak repülésének technikáját, megjelölve azt a lényeges vonást, amelyben a rovarok és más repülő állatok repülésre használt szervei egymástól különböznek. Hasonlóan szép biológiai példa a rovarok szárnya, amelyről szólva szintén az alakot és anyagot illetően egész sereg kérdés merül fel. Több órán át tárgyalható téma az állatok helyváltoztatása. Óriás pillangók bábjaiknak kifejtése szintén érdekes biológiai tárgy. Végül a rovarvilág sokféle hangot adó szerveire irányítja rá a figyelmet. A kísérleteknél, megfigyelések-nél a 20, 40, 80-szoros nagyítású lupákat általában célszerűbbnek találta a mikroszkopiumoknál. (Unterrichtsbätter für Mathematik u. Naturwissenschaften, XVIII. évf. 1912, 7. szám.) L.

Büntetés és nevelés, bűnhődés és javulás. Majnai Frankfurtban 1912 októberében tartották a harmadik ankétet a fiatal-
korúakra vonatkozó bíráskodás tárgyában. A címbeli tárgy előadójaúl F. W. Foerstert, a híres zürichi moralpedagógust hívták meg. Foerster már évek óta külön, sajátos felfogást hirdet büntetés és nevelés, bűn és bűnhődés viszonyáról. Ez utóbbi problemáról tavaly adott ki könyvet. Az ő véleménye szerint a fiatalkorúak felett ítélő törvény-
székek tulságosan enyhe eljárást követnek. Egész sereg büntett büntetlen marad és nincs semmi kapcsolat a büntett és a rá következő büntetés közt. Pedig ez az összefüggés feltétlenül szükséges. Azért F. nagy súlyt helyez pl. arra, hogy a fiatalkorú tolvaj a lopott értékért teljes kárpótlást nyújtson; ez a kártalanítás a büntetésnek részét kell, hogy alkossa. Foerster e nézete valószínűleg érvényesülni is fog